

Zlatokosa i tri medvjeda

Nekada davno živjela u šumskoj kolibici tri medvjeda. Jedan je bio veliki, drugi nešto manji, a treći najmanji. Svaki od njih imao je svoj krevet za spavanje, stolicu za sjedenje i zdjelicu za kašu. Jednoga dana, kada je kaša već bila gotova i pušila se iz zdjelice, krenuše medvjedi u šetnju, da malo prohodaju dok se kaša ohladi.

U kućici pored šume stanovala je, sa svojim roditeljima, djevojčica Zlatokosa. Imala je plave oči, malen nos i dugu zlatanu kosu. Po njoj je i nazvaše Zlatokosa. Voljela je da švrlja i po čitav dan je skitala po šumi, livadi. Ljutila se mama: „Ne idi daleko, Zlatokosa! Igraj se pred kućom! Uvaj se!“

Jednog jutra izađe Zlatokosa iz kuće i krene prema šumi. Htjela je da nabere samo malo cvijeća i da se odmah vrati. I tako, idući za cvijećem, djevojčica je sve dublje ulazila u šumu. Postade tiho. Svjetlo sunca oslabi. Drveće je bivalo sve više i sve gušće. Odjedanput Zlatokosa se nađe pred nekakvom kolibicom. Ona proviri kroz prozor i ugleda zdjelicu sa hranom na postavljenom stolu. Ne razmišljajući mnogo, Zlatokosa podiže rezu i uđe u kućicu.